



Kirkerådet  
Postboks 799 Sentrum  
0106 OSLO

## Svar frå Bjørgvin biskop på høyring om ordning for utpeiking av biskopar

Bjørgvin biskop vil gå inn for tilsetjing i eit eige tilsetjingsorgan, alternativ 2.

Eg har nokre endringar i framlegget til reglement:

§1: En eller flere tilsatte i Bispemøtets sekretariat utfører sekretariatsfunksjoner for tilsettingsrådet for biskoper.

§3: Biskopen deltar i bispedømmerådets rådslagning og avgir stemme sammen med bispedømmerådet.

§5: e) teologiske professorer ved læresteder som gir cand.theol. grad.

§ 7: Preses velges blant biskopene

§9: Biskopene sine uttalelser skal begrunnes

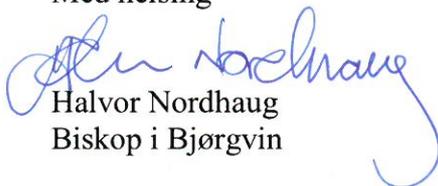
Som grunngeving vil eg nemne følgjande prinsipielle synspunkt:

- Det er viktig med ein brei og open nominasjonsprosess. Difor bør biskopen vera med på nominasjonsprosessen i bispedømerådet for å gje vidare av sin kjennskap til aktuelle kandidatar, og dele av si erfaring med utfordringane ved bispetenesta. Dette er med å sikra ei kvalifisert vurdering av kandidatane i denne fasen.
- Det er viktig å sikra brei nominasjon som tar omsyn til teologisk og kyrkjepolitisk mangfald. Difor bør det vere enkelt å fremje supplerande kandidatar slik at ikkje ein lukka komité som bispedømerådet avgjer alt, men at folket si røyst kan verta høyrd og eit fleirtal ikkje kan hindra eit mindretal frå å fremja ein kandidat.
- Det er viktig at det lokale votum kjem tydeleg fram i tilsetjingsorganet og at dette vert balansert med eit like tydeleg heilskapskyrkjeleg perspektiv. Difor vil eg gå inn for eit eige tilsetjingsorgan som vil leggje meir vekt på faglege og mindre vekt på kyrkjepolitiske tilhøve enn ein kan forvente frå Kyrkjerådet. I dette tilsetjingsorganet skal m.a. preses ha sete. Her skal også representantar frå det aktuelle bispedømet vere med, samt representantar som har sitt mandat direkte frå Kyrkjemøtet.
- Dersom preses skal tilsetjast går visepreses inn og dersom visepreses er kandidat går ein annan biskop vald av bispemøtet inn. Det er viktig at ordninga tar høgde for biskopen si sjølvstendige rolle i kyrkja. Dette talar for at biskopane ikkje bør utpeikast

av kyrkjerådet sidan dei ikkje skal vera underlagt kyrkjerådet, men heller av eit sjølvstendig tilsetjingsorgan.

- Det er viktig at ordninga tar høgde for at biskopen si rolle er mangefasettert. Dei skal føra tilsyn med prestane og dei vigsla tenestene og kyrkjelydane i bispedømet, difor må både sokneråd og prestar i bispedømet høyrast. Samstundes må ein synleggjera biskopane sin funksjon som avgjerande organ i lærespørsmål, liturgispørsmål og andre viktige saker for heile kyrkja. Dette krev ein særleg kompetanse. Det er difor eit viktig og sakleg argument at samansetninga av bispemøtet sin samla kompetanse vert vektlagt. Dette gjer at representantar for heile kyrkja bør høyrast. Ei rein valordning vil ikkje ta vare på slike omsyn. Røystene frå prostar, teologiske professorar og dei andre biskopane tar vare på dette. Det er uheldig at ein foreslår at biskopane ikkje lenger skal gje grunngjeve uttale om kandidatane. Når eit av måla er kvalifisert vurdering av kandidatane i prosessen, er det all grunn til å halda på denne ordninga.
- Teologiske professorar skal framleis få røyste. Noko anna vil gje eit særst uheldig signal om at teologisk utdanning og forskning ikkje er viktig for kyrkja. Ein bør heller styrke enn svekke tilknytninga mellom dei teologiske utdanningsinstitusjonane og kyrkja når kyrkja no er sjølvstendig. Det er eit viktig prinsipp at teologien skal tene kyrkja og forkyninga i kritisk solidaritet. Difor bør dei teologiske professorane framleis få røysta.
- Ei ny ordning bør ikkje bli meir byråkratisk. Det talar mot ei valordning at ein ventar større byråkrati og utgifter ved røysting. Når det gjeld sekretariatsfunksjonen for eit eige tilsetjingsorgan er det like naturleg at den kjem frå bispemøtet sitt sekretariat som frå kyrkjerådet sitt sekretariat. Dette vil vera med å understreka den uavhengige posisjonen.
- Det er viktig å halda fram at kyrkja også har bruk for tenarar som ikkje stikk seg fram. Mange dugande bispeemne er lite kjende i bispedømet fordi dei har gjort teneste utanlands i organisasjonar eller i misjonsteneste eller i posisjonar som ikkje er synlege i media. Dette omsynet vil vera vanskeleg å ta vare på dersom det er ei rein valordning utan etterfylgjande vekting og tilsetjing i eit tilsetjingsorgan.
- Preses bør velges blant biskopane. For å kunne leie bispekollegiet på beste vis bør preses kjenne bispetenesta innanfrå. Dersom ein annan enn biskopane blir preses, vil vedkommande ikkje ha, og ikkje kunne få røynsle frå eit så sentralt felt i bispetenesta som vigsling til kyrkjeleg teneste. Saman med visitasane er dette det viktigaste biskopen har ansvar for.

Med helsing



Halvor Nordhaug  
Biskop i Bjørgvin